

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v hlavním líčení konaném v Praze dne 16. července 2019 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Zuzany Zápalkové a přísedících Ing. Anety Doušové a Bc. Markéty Boudové **t a k t o :**

Obžalovaní

D. J.,

nar. xxxxx v xxxxx, bez zaměstnání, trvale bytem xxxxx, toho času ve výkonu vazby ve Vazební věznici xxx,

J. Ř.,

nar. xxxxx v xxxxx, bez zaměstnání, trvale bytem xxxxx, kontaktní na e-mailu xxxxx,

jsou vinni, že

- I. **obž. D. J.** v přesně nezjištěné době od 23:51 hodin dne 11. 10. 2018 do 00:35 hodin dne 12. 10. 2018 v Praze 13-Třebonicích, na palouku uvnitř mimoúrovňového nájezdu z Rozvadovské spojky ohraničené křižovatkou ulic Řevnická a Sárská v blízkosti reklamního stožáru Homepark a Ikea za přítomnosti dalších tří osob, konkrétně J. Ř., nar. xxxxx, O. Ř., nar. xxxxx a S. J., nar. xxxxx bezdůvodně úderem pěstí do obličeje srazil na zem silně podnapilého poškozeného A.G., nar. xxxxx, čímž mu přivodil ztrátu vědomí, krevní výrony a oděrky v obličeji a krevní výron ve svalstvu podél krční páteře, přičemž tato zranění představují poruchu zdraví v délce cca 2 až 3 týdnů a tohoto jednání se dopustil přestože byl

pro trestný čin výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Sokolově ze dne 4. 6. 2014, sp. zn. 24TM 3/2014,

tedy:

jednak veřejně a na místě veřejnosti přístupném se dopustil výtržnosti tím, že napadl jiného a spáchal takový čin opětovně,

jednak jinému úmyslně ublížil na zdraví,

- II. **obž. D. J. a obž. J. Ř.** ve stejné době a na stejném místě bezprostředně poté, co poškozený A.G., nar. xxxxx, zůstal po útoku obviněného J. bezvládně a bez jakýchkoli mentálních a fyzických reakcí ležet na travnaté ploše obžalovaní společně poškozeného prohledali a z oblečení a batohu mu vzali mobilní telefon Samsung J7 Pro, IMEI č. xxxxx, v hodnotě 4 790 Kč, peněženku s finanční hotovostí 100 dánských korun, 150 norských korun a 250 chorvatských kun, tedy v přepočtu celkem 1 623,30 Kč, cestovní pas a platební karty vystavené poškozenému, a to kartu MasterCard zn. Remember Gold č. xxxxx, platnou do prosince 2019, kartu Visa Gold č. xxxxx, vystavenou Santander Consumer bank a platnou minimálně do doby spáchání činu, a kartu č. xxxxx, kterou se obžalovaný Ř. sám dne 12. 10. 2019 kolem 01.14 hodin pokusil na čerpací stanici ÖMV v Praze 5, ulici Slánská zaplatit nákup nápojů a cigaret v hodnotě 346 Kč, čímž obvinění poškozenému způsobili škodu ve výši 6 413,30 Kč a obžalovaný Ř. se pokusil způsobit další škodu ve výši 346 Kč,

obžalovaný J. se uvedeného jednání dopustil přesto, že byl rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 6 sp. zn. 58 T 52/2018 ze dne 28. 6. 2018, který nabyl právní moci dne 27. 7. 2018, odsouzen za zločin loupeže podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku k podmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 2 let se stanovenou zkušební dvou v trvání 42 měsíců,

a

obžalovaný Ř. se uvedeného jednání dopustil přesto, že byl trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 5 sp. zn. 3T 108/2018 ze dne 4. 7. 2018, který nabyl právní moci dne 21. 9. 2018 odsouzen pro trestný čin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku k podmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 3 měsíců se stanovenou zkušební dvou v trvání 15 měsíců,

tedy:

obžalovaný D. J.

jednak si úmyslným společným jednáním dvou osob přisvojil cizí věc tím, že se jí zmocnil, způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou, čin spáchal na věci, kterou měl jiný při sobě, byl za takový čin v posledních třech letech odsouzen,

jednak úmyslným společným jednáním dvou osob sobě bez souhlasu oprávněného držitele opatřil nepřenositelnou platební kartu identifikovanou podle jména a čísla,

obžalovaný J. Ř.

jednak si úmyslným společným jednáním dvou osob přisvojil cizí věc tím, že se jí zmocnil, způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou, čin spáchal na věci, kterou měl jiný při sobě, byl za takový čin v posledních třech letech odsouzen,

jednak úmyslným společným jednáním dvou osob sobě bez souhlasu oprávněného držitele opatřil nepřenositelnou platební kartu identifikovanou podle jména a čísla,

- III. **obž. D. J.** ve stejné době a na stejném místě poté, co bezvládně ležícího poškozeného A.G., nar. xxxxx nejprve fyzicky napadl a se spoluobžalovaným Ř. okradl o mobilní telefon a peněženku s finanční hotovostí a platebními kartami, přistoupil ke stále bezvládně ležícímu poškozenému, a vědom si své značné fyzické převahy mu třikrát až čtyřikrát velkou intenzitou dupnul na hlavu, čímž poškozenému způsobil úrazový otok mozku s týlním otlakovým kuželem, ložiskové pohmoždění mozku (týlních laloků obou polokoulí mozku, čelních laloků obou polokoulí mozku, mezilalokové plochy temenního laloku), difusní krvácení pod pavučnicemi nad oběma polokoulemi mozku), tržně zhmožděnou ránu pravého ušního boltce, krevní výrony v měkkých pokrývkách lebních (čelní krajině vlevo, pravé a levé spánkové krajině) a spánkových svalech oboustranně, tedy taková zranění, která poškozenému v horizontu několika hodin přivodila smrt, jež mohla být odvrácena jen poskytnutím bezprostřední lékařské pomoci, a takového jednání se obžalovaný J. dopustil proto, aby poškozenému zabránil ohlásit předtím spáchané trestné činy,

tedy:

jiného úmyslně usmrtil ve snaze zakrýt jiný trestný čin,

č í m ž s p á c h a l i

obžalovaný D. J.

pod bodem I. přečiny výtržnictví podle § 358 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku a ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku,

pod bodem II. přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), d), odst. 2 tr. zákoníku v jednočinném souběhu s přečinem neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku,

pod bodem III. zločin vraždy podle § 140 odst. 1, 3 písm. j) tr. zákoníku,

obžalovaný J. Ř.

pod bodem II. přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), d), odst. 2 tr. zákoníku v jednočinném souběhu s přečinem neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku

a o d s u z u j í s e

obžalovaný D. J.

Podle § 140 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst.1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody **15 (patnácti) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje **do věznice se zvýšenou ostrahou.**

obžalovaný J. Ř.

Podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku za skutek pod bodem II. a také za sbíhající se přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, pro který byl odsouzen trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 28. 6. 2018, sp. zn. **3T 104/2018**, který byl obžalovanému doručen dne 18. 1. 2019, za sbíhající se přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, pro který byl odsouzen trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 2. 11. 2018, sp. zn. **3T 95/2018**, který byl obžalovanému doručen dne 7. 2. 2019 a za sbíhající se přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, pro který byl odsouzen trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 8. 2. 2019, sp. zn. **2T 89/2018**, který byl obžalovanému doručen dne 18. 2. 2019 k souhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody **v trvání 18 (osmnáct) měsíců.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje **do věznice s ostrahou.**

Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku se ruší výroky o trestech, které byly obžalovanému Ř. uloženy

- trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 28. 6. 2018, sp. zn. 3 T 104/2018, který nabyl právní moci dne 29. 1. 2019 3
- trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 2. 11. 2018, sp. zn. 3 T 95/2018, který nabyl právní moci dne 7. 2. 2019 3
- trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 8. 2. 2019, sp. zn. 2 T 89/2018, který nabyl právní moci 27. 2. 2019

jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 228 odst.1 tr. řádu je obžalovaný **D. J.** povinen zaplatit poškozeným:

B.H., nar. xxxxx, bytem xxxxx majetkovou škodu ve výši 6 413,30 Kč a náhradu nemajetkové újmy ve výši 500 000 Kč.

A.G.G., nar. xxxxx, bytem xxxxx náhradu nemajetkové újmy ve výši 800 000 Kč.

Zdravotnické záchranné službě hl. města Prahy, se sídlem Korunní 98, Praha 10 škodu ve výši 10 000 Kč.

O d ů v o d n ě n í

Shodu s prvopisem potvrzuje R. S.

1. Provedeným dokazováním byl zjištěn skutkový stav tak, jak je uveden ve výroku rozsudku.
2. **Obžalovaný D. J.** ke své osobě uvedl, že měl dříve problémy s alkoholem, kvůli kterým byl vyhozen ze zaměstnání. Skončil na ulici a několikrát se dopustil protiprávního jednání. Za loupež mu bylo uloženo protialkoholní léčení, které nevykonával, neboť nevěděl, kam se má dostavit. Po propuštění z vazby přechodně bydlel u matky, našel si zaměstnání, a jelikož byl pracovně vytížený, nepil. Toto období skončilo poté, co matka začala žít s přítelem, se kterým nevycházela. Co se týče alkoholu, jakmile dojde k nějakému problému, je pod jeho vlivem agresivní. Když byl na ulici, spával na letišti, kde asi rok před projednávaným skutkem poznal O. Ř. a J. Ř.. Oba užívali pervitin a alkoholické nápoje. S Ř. se domluvili, že se budou při pití vzájemně hlídat, aby předešli problémům.
3. K jednání, které je předmětem obžaloby, D. J. vypověděl, že daného dne na letišti potkal Ř., Ř. a J., se kterými popíjel alkoholické nápoje. Posledně jmenovaného dříve neznal. Vypil 2 litry vína a asi půl litru rumu, a proto si vše nepamatuje. Ostatní vypili zhruba stejné množství alkoholu. Okolo jedenácté hodiny večer se k nim na zastávce z jemu neznámého důvodu připojil poškozený. Komunikoval s ním česky a zřejmě také použil některé základní anglické výrazy. Jelikož Billa na letišti byla zavřená, rozhodli se, že si autobusem zajedou dokoupit alkohol na Zličín do Tesca. Rozjetý autobus na poslední chvíli doběhl poškozený, který se posadil vedle obžalovaného J.. Během cesty dal J. poškozenému facku, protože mu sahal za krk a bral mu flašku. Na Zličíně od čerpací stanice u Globusu přeběhli čtyřproudou dálnici a směřovali k Tesco přes palouk. Ř., Ř. a J. šli vepředu. Před obžalovaným šel poškozený. Obžalovaný si na palouku u křoví odskočil, a když se otočil, poškozený šel proti němu s nataženýma rukama a něco mumlal. Jednu ruku směřoval obžalovanému na rameno a druhou mezi nohy. Obžalovaný to bral jako útok, a proto dal poškozenému ránu pěstí a když se po zavrácení začal opět přibližovat, kopl jej do levé strany obličeje. Poškozený poté spadl na záda a zůstal ležet v bezvědomí; nekrvácel. Na místo přiběhli kluci. Ř., který stál po pravé straně od poškozeného, mu vzal z náprsní kapsy telefon, J. stojící na levé straně od poškozeného jej přetočil na břicho, při čemž poškozený pokrčil nohu. Vytáhl mu peněženku, vzal si peníze a peněženku s kreditkami dal Ř., aby jí vyhodil. Ř. stál za Ř. a J. asi 2 až 3 metry opodál a vůbec se nezapojovali. Vzadu za křovím ve vzdálenosti asi 15 metrů stáli v době útoku také dva kamarádi Ř.; obžalovaný neví, zda přihlíželi tomu, když poškozeného začali šacovat. Následně dostali strach, že se poškozený zvedne a zavolá policii, a proto začali utíkat pryč podél dálnice k depu metra Zličín. Ř. z peněženky vytáhl kreditky a za běhu jí prázdnou zahodil. Po útěku se přemístili autobusem č. 180 na Slánskou, kde se na benzínce okolo jedné hodiny v noci Ř. pokoušel použít platební kartu poškozeného, o čemž J. nevěděl, neboť s Ř. čekal venku. O pokusu o platbu je Ř. informoval až po odchodu z benzínky s tím, že musí rychle utéct. Později se na benzínku s Ř. a Ř. vrátil a platili hotově z peněz Ř.. Celkově se jednalo o spontánní reakci na nastalou situaci, rozhodně ne o plánovaný útok. Předtím ani nevěděli, zda má poškozený u sebe nějaké cennosti. Nikdo ze skupiny se obžalovaného na důvod útoku neptal. Obžalovaný popírá, že by poškozenému dupnul na hlavu či měl v úmyslu jej usmrtit. Byl si vědom toho, že vzhledem k předchozí trestné činnosti má policie jeho otisky prstů a DNA, a je tak snadno dohledatelný. Nikdo jiný poškozeného nenapadal a ani verbálně na něj neútočil. Smrtné zranění si poškozený zřejmě způsobil pádem. Obžalovaný J. v předmětné době vážil asi 85 kg a měřil 189–190 cm. Poškozený vážil asi 65 kg, měřil cca 170-180 cm a bylo mu odhadem 50 let. Poškozený se po celou dobu vůči nikomu nechoval agresivně. O jeho úmrtí se obžalovaný dozvěděl na policii asi 8 hodin po svém zadržení. Vypovídal v přesvědčení, že jde o loupež.
4. Výpověď obžalovaného J. koresponduje s výsledky prověrky na místě, k jejímuž provedení došlo dne 18. 10. 2018 mezi 17:50 až 18:25 hod.

5. **Obžalovaný J. Ř.** vypověděl, že žije na ulici a nepracuje. Nepamatuje si přesné datum, ale jednalo se o čtvrtek, kdy na letišti s kamarády D. J., O. Ř. a S. J. popíjeli alkoholické nápoje. Kromě J. všichni pijí a berou drogy; J. pouze pije. J. zná asi půl roku, ostatní asi rok. Asi po dvou hodinách kolem jedenácté hodiny večer se rozhodli odjet autobusem na Zličín koupit rum. Krátce před odjezdem se k nim na terminálu 2 připojil poškozený, který později doběhl také jejich odjíždějící autobus. Cestou dostal od J. z neznámého důvodu facku. Po příjezdu na Zličín šli směrem do Globusu. V parku poblíž silnice a KFC dal J. poškozenému dle kluků pěstí. Obžalovaný Ř. viděl až to, že poškozený ležel na zemi a nereagoval. Do minuty mu J. třikrát šlápl na hlavu. Poté jej začali oba obžalovaní spontánně prohledávat. Ř. vzal poškozenému z přední kapsy džínů telefon, J. z bundy peníze a platební karty. Následně karty předal Ř., který je cestou kromě jedné vyhodil. Ostatní stáli po celou dobu asi metr až dva opodál a nezapojovali se. Poté všichni čtyři utekli. Cestou se stavili na benzínce ve Slánské. Zde koupili alkohol a dostali se do menší potyčky s Rusem, který zde kradl. Obžalovaný Ř. se neúspěšně pokusil použít platební kartu poškozeného. Prodavačka mu řekla, že není Nor, a proto kartu vyhodil. Přespali ve squatu ve Slánské a následující den jel s J. a Ř. do OC Šestka vyměnit poškozeného hotovost v cizí měně. J. takto obdržel asi 1 500 Kč, za které koupili jídlo, pítí a pervitin, o něž se rozdělili. Telefon poškozeného později na žádost předal J.. Poškozený byl oproti J. drobnější postavy. Mohlo mu být 40 až 50 let. Celou dobu byl přátelský a na nikoho neútočil. Doufali, že je po útoku pouze v bezvědomí a bude žít. J. měl na sobě výraznou červenou bundu.
6. **Svěděk O. Ř.** uvedl, že ačkoli před nástupem do výkonu trestu odnětí svobody pracoval, žil na ulici ve squatu. V minulosti byl asi 6krát soudně trestán. Na ulici se asi půl roku před projednávanou událostí seznámil s D. J. a J.em Ř.. Společně pili a povídali si. Ř. bydlel u něj na squatu. Vycházeli dobře. J. bývá po požití většího množství alkoholu agresivní, ne však vůči kamarádům. Vzájemně si slíbili, že se budou v pití a požívání omamných látek kontrolovat, aby nedocházelo k problémům. Předmětného dne obžalovaného J. a další osobu potkal na letišti, kde byl se svým známým. Popíjeli společně pivo z Billy. Z daného večera a noci si toho příliš nepamatuje, neboť byl opilý, stejně jako ostatní. Poškozený se k nim dobouchal do autobusu, když odjížděli z letiště do Tesca na Zličín nakoupit alkohol. V autobuse mu dal J. facku. Na Zličíně šli na palouk vedle dálnice rozházeně. Nepamatuje si přesně, kdy zde poškozený dostal první ránu. Z dálky viděl, jak se J. rozmáchl a pak byl poškozený na zemi. Jednalo se o facku nebo pěst. Svědek poté přišel blíže na vzdálenost asi 2 metry. Když poškozený ležel na zemi na zádech, J. jej začal šacovat. Následně mu asi třikrát dupnul na hlavu. Ostatní nechápali, proč to dělá. J. řekl, že se chce ujistit. Jediný J. se šel na poškozeného podívat. Svědek neviděl, že by měl poškozený nějaké zranění. Byl v šoku a nevěděl, co má dělat, proto společně s ostatními utekl na autobus, kterým odjeli směrem na Řepy. Následně se dověděl, že J. vzal poškozenému peněženku a mobil. Ř. na benzínce platil kartou, která asi nebyla jeho, neboť mu prodavačka řekla, že nevypadá jako cizinec. J. se zde dostal do konfliktu s nějakým Rusem, který měl krást. O útoku na poškozeného se později již nebavili. Poškozený byl po celou dobu milý a konflikty nevyvolával. Říkal, že mu je 60 let. Oproti J. byl výrazně drobnější postavy. Svědek byl dle evidence rejstříku trestů od roku 2009 do současnosti 6krát soudně trestán, a sice pro trestné činy nepřekážení trestného činu, krádeže, zanedbání povinné výživy, přechovávání omamné a psychotropní látky a jedu, výtržnictví a maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání.
7. **Svěděk S. J.** uvedl, že žije na squatu a živí se vybíráním popelnic. J. Ř. zná zhruba rok, O. Ř. půl roku a D. J. viděl dvakrát na letišti. Ve druhém případě v souvislosti s projednávanou událostí. Všichni čtyři toho dne popíjeli na letišti. V autobuse, kterým se přemísťovali na Zličín, se k nim přimotal poškozený, jenž říkal, že mu uletělo letadlo. Cestou autobusem mu dal J. menší facku, zřejmě proto, že bral jemu nebo Ř. flašku. Na Zličíně směřovali do Tesca. Šli kolem KFC, přes silnici a parčík. Ačkoli měli určité rozestupy, pohybovali se jako skupina. Na

palouku šel svědek s Ř. a Ř. vpředu a bavili se. J. s poškozeným šli za nimi. Uslyšel ránu (podle zvuku pěstí), a když se otočil, poškozený již ležel na boku na zemi a nereagoval. Asi 2 – 3 metry od něj stál J. a držel se za hlavu, jakoby nechápal, co udělal. Svědek zkontroloval, zda má poškozený tep, a jakmile zjistil, že ano, opět jej položil. Když odcházel směrem k Tescu, Ř. a J. poškozeného šacovali. Svědek poté viděl až okamžik, kdy J. ležícímu poškozenému 2 až 3krát plnou vahou šlápnul na hlavu. V té době byli ostatní už skoro u silnice směrem k Tescu a následně začali utíkat. J. řekl, že to udělal, aby si to poškozený nepamatoval. Na palouku svědek zahlédl další dvě osoby, které přecházely silnici k Tescu. Nepamatuje si však, v jaký to bylo okamžik. Svědkovi bylo jasné, že to bude problém, že se poškozenému něco stane, např. bude postižený. Před útokem se nikdo o tom, že by chtěli poškozeného okrást, nebavil. Následně se okolo jedné nebo druhé hodiny ráno přesunuli na benzínku, kde se svědek s Ř. neúspěšně pokusil na kreditní kartu poškozeného koupit alkohol. Poškozený byl připitý a přátelský. Z jeho chování svědek nedovožoval, že by se mu líbili muži. Mohlo mu být asi 60 let a byl hubený. Měl brýle, které svědek na poškozeném viděl naposledy asi cestou k palouku. K osobě svědka není v evidenci rejstříku trestů zaznamenán žádný odsuzující rozsudek.

8. Podle § 211 odst. 1 tr. řádu byl se souhlasem stran přečten protokol o výpovědi následujících svědků. **M. Č.** vypověděl, že se s D. J. zná z doby, kdy byl na ulici a pohyboval se kolem letiště. Přechodně spolu bydleli. Když se napije, je agresivní, sám viděl, jak zaútočil na cizí osoby. Dne 12. 10. 2018 poslal J. svědkově přítelkyni a vlastní bývalé přítelkyni S. K. hlasovku, že má telefon a potřebuje se ho zbavit. Jednalo se o Samsung J7 šedé barvy. Svědek se poté sešel s J. na Florenci. Řekl mu, že telefon je od cizince, kterého sestřelil na letišti. Svědek si nakonec telefon ponechal náhradou za jiný, který mu J. ukradl. **S. K.** uvedla, že s D. J. chodila asi po dobu jednoho měsíce, pak ho zavřeli. V té době hodně pil. Byl agresivní na ní i na jiné lidi, nejvíce v opilosti. Jednou s ní vylomil dveře a byla přítomna útokům i na další známé a neznámé osoby. Nikdy se to nehlásilo. V době, kdy došlo k projednávanému incidentu, byli s přítelem M. Č. u jeho babičky v Karlových Varech. Vraceli se v době, kdy přišla od J. hlasovka, že se potřebuje zbavit telefonu. Sešli se na Florenci. Zde byl ještě Ř. a další muž. Svědkyně se držela stranou. J. dal nakonec telefon zn. Samsung příteli, kterému dříve odcizil jiný. Telefon měl pocházet od nějakého cizince, kterého J. zmlátil. **J. S.** vypověděla, že pracuje jako obsluha čerpací stanice OMW na ulici Slánská v Řepích. Zhruba v polovině října 2018 o noční směně asi mezi druhou a třetí hodinou se do prodejny dostavili tři kluci. Jeden z nich chtěl platit rum, colu a ještě něco dalšího platební kartou. Bezkontaktní platba nefungovala a po vložení karty do terminálu se na displeji objevila severská vlajka. Svědkyně řekla, že karta asi nebude jeho, načež jí vytáhl a s ostatními odešli. Poté přišel nějaký cizinec, který dělal problémy. Na hlavě měl čepici s perím a choval se jako blázen. Když zmizel, všude byla péra z jeho čepice. Asi za hodinu se vrátil muž, který se pokoušel platit cizí kartou, s dalšími dvěma osobami. Platili hotově u kolegy. Minimálně jeden z nich, kterého svědkyně popisuje jako urvaného, bydlel vedle bydliště svědkyně ve squatu na Karlovarské v bývalé hospodě. Tento muž pronesl, že by na benzínce mohli dělat ochranku.
9. Dále byl podle § 211 odst. 6 tr. řádu se souhlasem stran čten úřední záznam o vysvětlení svědka **M. R.** Svědek uvedl, že dne 13. 9. 2018 (dle kontextu se jednalo o 13. 10. 2018 – výslech den po nálezů těla) přijel autem na parkoviště u OD Ikea na Zličíně. Před devátou hodinou směřoval na metro Zličín. Přeběhl silnici, nájezd na dálnici od Plzně do centra a dostal se na chodník. Odskočil si do vedlejšího parčíku a při vykonávání potřeby si všiml muže ležícího na břiše hlavou k dálnici s rukama pod tělem. Když přišel blíže, všiml si, že má u ucha krev. Byl zkroutený a bledý, zřejmě mrtvý. S jeho tělem nemanipuloval a zavolal na linku 158. Se souhlasem stran byl čten rovněž úřední záznam o vysvětlení svědka **V. Ch.** Ten uvedl, že poškozeného potkal ve středu večer před hospodou Rocky O Reyllie ve Štěpánské. Požádal jej o cigaretu a prohodili pár slov. Poškozený mu nabídl také peníze. Jednalo se o středně opilého

Nora ve věku kolem 50 let. Asi za 5 minut se k němu připojila žena obdobného věku, poškozený předal svědkovi telefonní kontakt a se ženou odešli na hotel. Druhý den kolem páté odpoledne mu svědek psal, jestli nechce zajít na pivo. Poškozený v rámci telefonického hovoru odpověděl, že je na hotelu a nemá čas, protože za 5 hodin odlétá. Zdálo se, že je lehce podnapilý. V pátek dopoledne nebo ve čtvrtek v noci psal svědek muži, zda v pořádku dorazil domů. Na to již neodpověděl.

10. Z úředních záznamů příslušných útvarů PČR ze dne 13. 10. 2018 vyplývá, že téhož dne se po relaci uskutečněné v 9:03 hod. z podnětu oznamovatele M. R. dostavily na **místo nálezu těla** poškozeného specifikované ve výroku rozsudku hlídky PČR. Krvácení z ucha poškozeného nasvědčovalo možnému cizímu zavinění, a proto s ním nebylo manipulováno. Ohledání těla na místě provedl koroner a soudní lékař MUDr. Krupička. V protokolu Obvodního ředitelství PČR Praha II o ohledání místa činu ze dne 13. 10. 2018 doplněném o fotografickou dokumentaci a mapky bylo podrobně popsáno místo nálezu těla poškozeného a jeho okolí, jakož i poloha těla a seznam zajištěných věcí a vykonaných úkonů. Tělo poškozeného se nacházelo v poloze na břicho s obličejem k zemi mírně otočeným vpravo, horní končetiny ohnuté v loktech pod tělem, dolní končetiny natažené podélně těsně vedle sebe, špičky směřovaly vpřed v prodloužené linii těla. Na zádech měl poškozený černozelený batoh s velkou a malou kapsou – obě otevřené. Pod tělem mezi nohama v oblasti kolen se nacházely dioptrické brýle s kovovými obroučkami červené bary s chybějícím pravým sklem a pravou stranici – pravá stranice nalezena pod pravou nohou, pravé sklíčko u levé nohy. V levé vnější kapse bundy byl uložen mimo jiné mobilní telefon zn. Samsung Galaxy. V protokolu Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy ze dne 19. 10. 2018 byly popsány výsledky ohledání širšího okolí místa činu doplněné o fotografickou dokumentaci. V blízkosti testovací tratě pro metro Praha Zličín byl nalezen pas poškozeného a o cca 250 m dále jeho tři platební karty.
11. **Totožnost poškozeného** byla ověřena cestou mezinárodní policejní spolupráce prostřednictvím Policejního prezidia ČR, a to srovnáním otisků prstů a poznatky vyplývajícími z oznámení sestry poškozeného o pohřešování jeho osoby. V rámci výslechu provedeného rovněž cestou mezinárodní policejní spolupráce **sestra poškozeného uvedla**, že její bratr měl rád party a požíval nelegální drogy. Byl heterosexuál. Během pobytu v Praze vypili spoustu vína a její bratr byl v dobré náladě. Dne 11. 10. 2018 společně vypili tři lahve vína. Kvůli opilosti mu letuška zakázala vstup na palubu. Měl u sebe dva mobilní telefony, jeden starý a jeden nový. K osobě poškozeného je v norské evidenci **rejstříku trestů** vedeno 7 odsouzení; v pěti případech pro nedovolené přechovávání a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami, jedenkrát pro krádež a jedenkrát ublížení na zdraví a výtržnictví.
12. Výpovědi obžalovaných a svědků Ř. a J. byly prověřeny prostřednictvím **rekonstrukce**, kterou v jejich přítomnosti provedl policejní orgán dne 6. 11. 2018 mezi 9:07 a 10:40 hod. na místě činu. Rekonstrukci byli mimo jiné přítomni obhájkyň obžalovaného J. JUDr. Oliberiusová a soudní lékaři MUDr. Hladík a MUDr. Krupička. Její průběh a výsledky byly zachyceny v protokolu Krajského ředitelství hl. m. Prahy ze dne 6. 11. 2018, jehož součástí je videozáznam a fotodokumentace. Obžalovaní i a svědek J. shodně označili místo činu (svědek Ř. si jej nepamatoval). Všichni shodně popsali, že v době prvního útoku obžalovaného J. na poškozeného na palouku byla skupina rozdělena, ostatní šli s odstupem několika metrů před poškozeným a obžalovaným J. a nemohli tak útoku zabránit. Po tomto útoku poškozený ležel na zádech (pouze svědek J. se domnívá, že na boku) a nereagoval. S výjimkou obžalovaného Ř., který se domnívá, že následovalo dupání na hlavu poškozeného, ostatní vypověděli, že následovalo šacování. Svědek Ř. si vybavuje, že poškozeného šacoval pouze J., avšak později na benzínce se Ř. pokoušel platit kreditní kartou poškozeného. Ostatní vypověděli, že se do šacování poškozeného zapojil J. a Ř.. Obžalovaný J. dupání na hlavu poškozeného zcela popírá.

Ostatní uvedli, že obžalovaný J. poškozenému 3krát až 4krát dupnul na hlavu. Dle Ř. byl poškozený v době dupání na zádech či boku. J. vypověděl, že J. poškozenému dupal do oblasti týlu, jakoby se chtěl ujistit, že nic neřekne. Ř. se domnívá, že poškozený v době dupání ležel na zádech a hlavu měl na bok. Ve výpovědi obžalovaných a svědků navzájem a ve vztahu k jejich předchozí výpovědi se objevují další dílčí nikoli podstatné odchylky. Obžalovaný J. např. při rekonstrukci uvedl, že po prvním útoku na palouku odešel za ostatními zjistit, zda není problém se dvěma dalšími osobami, které se na místě objevily a poté se společně k poškozenému vrátili. Ř. a J. uvedli, že měl poškozený brýle. Ř. si nebyl jistý, kdy naposledy; dle J. zřejmě odlítl na palouku po první ráně.

13. Viditelnost v době a na místě činu při zohlednění pozorovacích vzdáleností svědků byla policejním orgánem na základě doporučení meteorologa ČHMÚ Mgr. Hanzlíka ověřena dne 6. 11. 2018 mezi 22:06 hod. a 22:37 hod. prostřednictvím **vyšetřovacího pokusu**. V předmětné pozorovací ose byl pro vyšetřovatele viditelný figurantem ukázaný počet prstů do 15 m a pohyb končetiny do 15 m; pro obhájkyň JUDr. Oliberiusovou počet prstů do 10 m a pohyb končetiny do 15 m (pouze do 5 m místo dopadu podrážky); pro dalšího pozorovatele počet prstů do 10 m a pohyb končetin do 15 m). Dle sdělení IKEA Česká republika, s. r. o. a Technologií hlavního města Prahy, a.s. není pro dobu činu evidován žádný výpadek osvětlení místního osvětlení.
14. Vyhodnocením relevantních **kamerových záznamů z letiště Praha – Ruzyně** bylo zjištěno, že dne 11. 10. 2018 mezi 22:00 až 22:05 hod. poškozený se sestrou čeká na odbavení u GATE D-6 a zřejmě se hádají. Hádky pokračuje v odletové chodbě; ostatní cestující se ohlížejí, smějí se, sestra pláče. Z chování poškozeného, který má nejistý krok a ostatní se jej straní, je zřejmé, že je opilý. Ve 22:31 hod. je poškozený pracovníkem letiště vyváděn zpět příletovou chodbou k GATE D-6. V době od 23:22 hod. je zachycen pohyb poškozeného v příletové hale. Dává se do řeči s náhodnými lidmi a telefonuje; ve 23:31 hod. halu opouští. Venku směřuje k zastávce autobusu MHD. Zde ho zastavuje jedna osoba z hloučku čtyř postav, se kterými se dává do řeči. Osoba v bílém oblečení (Ř.) v průběhu poškozeného objímá, osoba v červeném oblečení (J.) mu sahá do levé kapsy. Mezi 23:36 až 23:37 hod. tyto čtyři osoby odcházejí do autobusu č. 100 směrem na Zličín, který přijel k vedlejšímu nástupišti. Poškozený váhá, zda nastoupit, a nakonec těsně před odjezdem autobus dobíhá a nastupuje do dveří, které mu řidič znovu otevírá. Z kamerových záznamů ze stanice metra Zličín a autobusového nádraží Zličín je zřejmé, že ve 23:53 hod. poškozený (s brýlemi) s obžalovanými J.em (v červené šustřákové bundě typu bomber), Ř. a svědky Ř. a J.m směřuje od výstupní zastávky autobusu ke vstupu do metra, který míjejí a směřují k ulici Ringhofferova. Kamerové záznamy z nákupního centra Metropole Zličín dne 12. 10. 2018 v 00:24 hod. zachycují v místě, kde byl nalezen cestovní doklad poškozeného, pohyb přesně neurčených osob. Ten je v 00:33 hod. zaznamenán také v kolejišti depa metra Zličín, kde byly nalezeny kreditní karty poškozeného (kamery zachycující zadní část metropole). V 00:41 hod. se na kruhové zatáčce napojující se na ulici Řevnická objevují oba obžalovaní, kus za nimi jde svědek Ř. a opodál jde svědek J.. Obžalovaní a svědci Ř. a J. přicházejí na autobusové nádraží Zličín od křižovatky ulic Řevnická a U Zličína v čase 00:45 hod. Poškozený je nedoprovází. Následně se pohybují mimo záběr kamery. V 00:48 hod. odjíždí ze stanoviště autobus linky 180 a jede ve směru k ulici Na Radosti. Na kamerových záznamech z čerpací stanice OMV, Slánská, Praha 5 se dne 12. 10. 2018 v čase 01:14 hod. v prodejně objevuje obžalovaný Ř. a J.. Ř. opakovaně přikládá platební kartu k terminálu, snaží se zadat PIN, vyjímá kartu a následně odchází. V 01:30 hod. přicházejí do prodejny Ř., Ř. a J.. Pokus o transakci v hodnotě 346 Kč platební kartou poškozeného na shora uvedené čerpací stanici v 01:14 hod. potvrdila společnost Euronet Services, spol. s.r.o. Dle kamerového záznamu směnárný CASH POINT v OC Šestka, Praha 6, obžalovaný J. dne 12. 10. 2018 mezi 11:32 až 11:34 hod. směňuje norskou, dánskou a chorvatskou měnu za 1 563 Kč. Kurz devizového trhu ČNB ke dni 12. 10. 2018 byl pro norskou korunu 2,722, dánskou korunu

- 3,455 a chorvatskou kunu 3,478. Mobilní telefon poškozeného, který byl u něj nalezen na místě činu, se dne 12. 10. 2018 opakovaně přihlásil do mobilní sítě T-mobile přes GPRS data a buňku na adrese Skandinávská 131/1, Praha, která pokrývá místo nálezů těla, a sice v čase 9:32, 16:29 a 20:14 hod.
15. Dle úředního záznamu Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy ze dne 18. 10. 2018 byli téhož dne ve 14:20 hod. v ulici Táboritřká, Praha 3 vyzváni M. Č. a D. J. k prokázání totožnosti. M. Č. po převozu na služebnu vydal mobilní telefon zn. Samsung J7 světle modré barvy a v souladu se shora uvedeným protokolem o výpovědi popsal, jak jej získal. Z výpisu telekomunikačního provozu bylo zjiřtěno, že SIM karta M.a Č. byla do uvedeného mobilního telefonu vložena dne 13. 10. 2018 ve 12:04 hod. Hodnota mobilního telefonu byla odborným vyjádřením společnosti MOBIL POHOTOVOST GSM s.r.o. ke dni 12. 10. 2018 určena na 4 790 Kč. Dne 18. 10. 2018 vydal obžalovaný D. J. policejnímu orgánu pánské sportovní boty zn. Adidas, červeno – bílé barvy, velikosti 11. Z odborného vyjádření Kriminalistického ústavu PČR z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetika ze dne 23. 1. 2019 vyplývá, že na pravé botě byla prokázána lidská krev, z jejíhož stěru byla izolována DNA a stanoven DNA profil poškozeného. Ze stříhu téže boty byla izolována DNA a stanoven DNA profil obžalovaného J.. Dne 1. 11. 2018 vydal obžalovaný Ř. policejnímu orgánu červenou šust'ákovou bundu do pasu s černými doplňky typu bomber zn. Clockhouse velikosti L, kterou nosil obžalovaný J., na níž nebyly zjiřtěny relevantní zbytky biologického materiálu, avšak obžalovaný J. v ní byl zachycen na shora popsaných kamerových záznamech.
16. Znalecký posudek prim. MUDr. Jiřiho Hladíka a MUDr. Jana Krupičky ze dne 30. 11. 2018 doplněný o výsledk MUDr. Hladíka v rámci hlavního líčení shrnuje závěry **prohlídky a pitvy poškozeného**. Podkladem znaleckého zkoumání byl pitevní protokol, spisový materiál, poznatky získané účastí znalců při rekonstrukci a poznatky MUDr. Krupičky, který byl v pozici koronera přítomen na místě nálezů těla. Poškozený byl vysoký 171 cm a vážil 60 kg. V krvi poškozeného bylo zjiřtěno 1,92 g/kg ethanolu, což odpovídá hranici středního až těžkého stupně opilosti (viz znalecký posudek Mgr. Šárky Winzigové z oboru zdravotnictví, odvětví **toxikologie** ze dne 22. 10. 2018). Bezprostřední příčinou jeho smrti byl úrazový otok mozku při ložiskovém pohmoždění a krvácení pod pavučnici. Toto zranění vzniklo opakovaným tupým násilím o velké intenzitě působícím do oblasti hlavy. Odpovídá mu dupání na zadní část hlavy. V místě kopu došlo k pohmoždění týlních laloků oboustranně a následně v důsledku tzv. kontrakopu či protinárazu došlo k pohmoždění čelních laloků oboustranně. Zároveň byly pohmožděny mezilalokové plochy temenního laloku. Při kopu do čelní krajiny by k poranění týlních laloků nedošlo. Smrt poškozeného nastala v řádu hodin, kdy byly zachovány životní funkce, nikoli však schopnost jednání. Rozsah nitrolebního poranění nasvědčuje poruše vědomí. Porucha vědomí obecně může nastat v důsledku jakéhokoli násilí působícího do oblasti hlavy vedeného větší silou. K úmrtí došlo dne 12. 10. 2018 mezi 9:00 až 21:00 hod. V případě poskytnutí včasné odborné intenzivní lékařské péče mohlo být smrti s jistou pravděpodobností zabráněno. Kromě nitrolebního poranění došlo k poranění měkkých tkání, kterému odpovídá nízká a střední intenzita násilí převážně v oblasti hlavy, a ke krevnímu výronu ve svalstvu podél krční páteře, který vznikl prudkým nadměrným pohybem hlavy, resp. krční páteře (záklonem či předklonem), např. po úderu pěstí do hlavy. Léčba tzv. bloku páteře trvá v průměru 10 – 14 dní. Pokud by útok skončil okradením, a nedošlo tak k dupání na hlavu, poškozený by utrpěl otřes mozku a s pravděpodobností hraničící s jistotou by se probral. V případě otřesu mozku trvá ochranný léčebný režim obvykle 2 – 3 týdny. Nebyla zjiřtěna žádná poranění, která by byla typická pro obranu před útokem. Výše uvedenému znaleckému posudku předcházela předběžný výsledek pitvy vypracovaný dne 15. 10. 2018 prim. MUDr. Jiřím Hladíkem, dle kterého byl bezprostřední příčinou smrti úrazový otok mozku při úrazovém

krvácení pod pavučnicí a pohmoždění mozku, které lze vysvětlit pády v opilosti, nelze však vyloučit např. úder pěstí do obličeje a následný pád.

17. K osobě obžalovaného J. byl dne 29. 12. 2018 vypracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie (MUDr. Vlastimil Tichý) a klinická psychologie (prim. PhDr. Jirí Kloše, Ph.D.). **Znalec psychiatr** uvedl, že obžalovaný je schopen účasti v trestním řízení. V době spáchání trestného činu byly jeho rozpoznávací schopnosti zcela zachovány, ovládací schopnosti částečně sníženy (asi v polovině stupnice) vlivem prosté opilosti a prostého afektu u poruchy osobnosti na bázi lehké mozkové disfunkce. Pokud bude obžalovaný pokračovat v konzumaci alkoholických nápojů, nelze vyloučit opakování obdobné trestné činnosti, proto znalec navrhl uložení ochranného léčení protialkoholního ambulantní formou. **Znalec psycholog** dospěl k závěru, že úroveň intelektových (rozumových) dispozic se u obžalovaného pohybuje v pásmu hraničního podprůměru, kognitivní funkce jsou v zátěži méně odolné, mentální dispozice v jednotlivých funkcích paměti odpovídají intelektu a jsou lehce sníženy. Nebylo zjištěno organické poškození CNS, žádné projevy duševní choroby ve vlastním slova smyslu, nebo forenzně podstatné poruchy či obdobný klinický stav. Osobnost obžalovaného je smíšeně poruchově strukturovaná, simplexní, dissociální, sociálně maladaptovaná. Emočně je nevyvážený, afektivně labilní, s výrazně sníženým prahem k uvolnění dráždivé a impulzivní reaktivity, v opilosti s vysokým podílem hostility a agresivity v chování. Nemá vytvořeny dostatečně spolehlivé regulátory chování a jednání a byly zjištěny další negativní povahové rysy nezdrženlivosti, bezcitnosti a bezohlednosti, které umocňuje konzumace alkoholických nápojů. Sociálně je obžalovaný problematicky socializován, s nedostatečně rozvinutým systémem hodnot, vyšších citů a morálně etických postojů. Je nedostatečně ukotven v primárních a dalších interpersonálních vztazích, s problematickým pracovním zapojením, se závažnými rysy sociální maladaptace, s rysy sociopatického uplatňování, nezdrženlivosti a nezodpovědnosti. Posuzované jednání bylo motivačně i realizačně spojeno s výše popsány primárními osobnostními faktory obžalovaného. Mělo charakter prostého afektu s významný deliberujícím vlivem alkoholu. Jednalo se o účelné a cílené jednání, založené na vědomých volních postojích vycházejících z povahových vlastností obžalovaného, především rysů impulzivity, vznětlivosti a deprivace sociálních norem. Prognóza resocializace obžalovaného je málo reálná, téměř vyloučená (bod 6 na 7 bodové orientační škále). U obžalovaného nebyly zjištěny známky manipulace či tendence podávat zkreslenou výpověď, ani motivaci k tomu, uvádět nepravdu. K výše uvedenému je třeba dodat, že k obdobným závěrům dospěl MUDr. Tichý rovněž v trestní věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 6 pod sp. zn. 58 T 52/2018 (viz níže).
18. Shora uvedené **důkazy soud hodnotil** podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jak jednotlivě, tak ve vzájemných souvislostech, přičemž dospěl k závěru, že tyto jednoznačně dokládají vinu obžalovaných. Z kamerových záznamů je zřejmé, že dne 11. 10. 2018, poté co byl opilý poškozený vyveden pracovníkem letiště z odletových prostor, na autobusové zastávce před letištěm se připojil ke skupině osob skládající se z obžalovaných J., Ř. a svědků Ř. a J.. S těmito odcestoval autobusem na Zličín, kde byl naposledy zachycen ve společnosti uvedených osob ve 23:53 hod., kterak míjejí vstup do metra a směřují k ulici Ringhofferova. O půl hodiny později je na kamerových záznamech z míst, kde byly nalezeny kreditní karty a pas poškozeného, zaznamenán pohyb osob a později jsou nejprve v okolí Metropole Zličín a poté na autobusovém nádraží Zličín zachyceni obžalovaní J., Ř. a svědci Ř. a J., tentokrát již v nepřítomnosti poškozeného. Obžalovaní a uvedení svědci shodně vypověděli, že se pohybují v komunitě lidí bez domova a předmětného večera společně popíjeli na letišti. Zde se k nim připojil podnapilý cizinec, se kterým společně odjeli na Zličín, kde plánovali dokoupit alkohol. Někteří přítomnost poškozeného zaregistrovali až v autobuse, kde dostal od obžalovaného J. facku pravděpodobně proto, že bral jemu nebo někomu jinému lahev s alkoholem. Po příjezdu na Zličín směřovali k Tescu,

příčemž na palouku, kde došlo k dalšímu útoku na poškozeného, se pohybovala trojice Ř., Ř., J. s několikametrovým náskokem před poškozeným a obžalovaným J.em. Obžalovaný J. vypověděl, že si na palouku odskočil, a když se otočil, poškozený k němu směřoval s nataženými rukama, které si vyložil jako útok. Dal proto poškozenému pěstí a vzápětí jej kopl do obličeje, načež poškozený zůstal ležet na zádech a nereagoval. J. slyšel ránu a stejně jako Ř. viděl až to, když poškozený ležel bezvládně na zemi. Ř. viděl, jak se J. rozmáchl a poté byl poškozený na zemi. J. a Ř. vypověděli, že ležícího poškozeného společně prošacovali a odcizili mu mobilní telefon a peněženku. Šacování poškozeného Ř. a J.em potvrdil rovněž J., přičemž Ř. si je vědom pouze toho, že poškozeného šacoval J. a Ř. se později pokoušel platit kreditní kartou poškozeného. Obžalovaný J. zcela popírá dupání na hlavu poškozeného a domnívá, se že tento si fatální zranění způsobil pádem. Ř. je přesvědčen, že J. poškozenému dupal na hlavu ještě před šacováním. Ř. a J. vypověděli, že nejprve došlo k šacování. V rámci rekonstrukce byl upřesněn mechanismus útoku obžalovaného J., přičemž výpovědi svědků a obžalovaného Ř., kteří hovoří o 3krát až 4krát se opakujícím dupnutí na hlavu poškozeného, potvrzují závěr znaleckého posudku MUDr. Hladíka a MUDr. Krupičky, že smrtelné zranění bylo poškozenému způsobeno opakovaným tupým násilím o velké intenzitě působícím do oblasti zadní části hlavy. Svědek J. vypověděl, že J. takto činil, jakoby se chtěl ujistit, že poškozený nic neřekne, přičemž sám následně pronesl, že tak učinil, aby si to poškozený nepamatoval. Dle Ř. J. po útoku řekl, že se chtěl ujistit. Všichni shodně vypověděli, že z místa činu utekli a později se autobusem přesunuli ze Zličína na benzínovou stanici v Řepích. Byť se ve výpovědích shora uvedených osob nacházejících se na místě činu objevují určité nepřesnosti, které lze ostatně konstatovat i ve výpovědi obžalovaného J. před a při rekonstrukci, dle soudu tyto nikterak nenarušují jejich věrohodnost, která je naopak potvrzena ostatními provedenými důkazy, ale potvrzují, to co uvedli sami svědci a obžalovaní, a sice že v důsledku opilosti si některé situace nepamatoují nebo si nejsou jistí detaily (viz výpověď svědka Ř., že si poškozeného všiml teprve v autobuse, byť jej již na autobusové zastávce objal).

19. Ve vztahu k prvnímu útoku na poškozeného ze strany obžalovaného J. spočívajícímu v ráně pěstí, po kterém poškozený zůstal ležet bez jakýchkoli mentálních a fyzických reakcí na zemi, nemá soud s ohledem na shora uvedené důkazy žádné pochybnosti. Bez pochyb zůstává rovněž skutečnost, že obžalovaní J. a Ř. bezvládně ležícího poškozeného šacovali a takto mu odcizili mobilní telefon a peněženku. Obžalovaní shodně vypověděli, že obsahem odcizené peněženky byla jednak hotovost v cizí měně, jednak kreditní karty. Tři kreditní karty a cestovní pas poškozeného byly následně nalezeny v místech, kterými obžalovaní a svědci utíkali z místa činu. Jednu kreditní kartu si obžalovaný Ř. ponechal a jak sám vypověděl, téže noci se s ní pokusil platit na čerpací stanici v Řepích, což potvrzují jednak kamerové záznamy, jednak výpis transakcí touto kartou. Hotovost následujícího dne obžalovaný J. směnil na českou korunu, při čemž byl zachycen kamerou směnárny v OC Šestka. Mobilní telefon poškozeného obžalovaný předal známému M.ovi Č., kterému sdělil, že pochází od cizince, kterého sestřelil na letišti.
20. K dupání na hlavu poškozeného, které obžalovaný J. popírá, zatímco obžalovaný Ř. a svědci Ř. a J. jej hodnověrně v souladu se závěry znaleckého posudku o příčině úmrtí poškozeného potvrzují, je třeba dodat následující. Jak shora uvedené osoby, které se nacházely na místě činu, tak bývalá přítelkyně obžalovaného J. a jeho známý M. Č., vypověděli, že obžalovaný má sklony k agresivnímu jednání, které se umocňuje při konzumaci alkoholických nápojů. Zatímco řada jeho útoků na známé i neznámé osoby zjevně nebyla nahlášena, ve dvou případech vyústily ve vynesení odsuzujícího rozsudku. Agresivní sklony se u obžalovaného J. prokazatelně projevovaly již na základní škole, kdy byl k jeho osobě z důvodu napadání spolužáků založen opatrovnícký spis. Ze závěrů znalce psychologa je zřejmé, že obžalovaný J. má výrazně snížený práh k uvolnění dráždivé a impulzivní reaktivity, v opilosti s vysokým podílem hostility a agresivity v chování bez dostatečně spolehlivých regulátorů chování. Dále byly u jeho osoby

zjištěny negativní povahové rysy nezdrženlivosti, bezcitnosti a bezohlednosti, které konzumace alkoholických nápojů dále umocňuje. Jak uvedly na místě činu přítomné osoby, poškozený byl po celou dobu přátelský a nevyvolával konflikty. Za těchto okolností je třeba obsah jeho rejstříku trestů hodnotit především jako okolnost odůvodňující společně s ovlivněním alkoholickými nápoji jeho nedostatek zábrán v kontaktu se skupinou přiopilých osob bez domova. Obžalovaný J. na poškozeného zaútočil zjevně nečekaně a se značnou razancí. Tomu nasvědčuje skutečnost, že u poškozeného nebyla zjištěna žádná zranění, která by nasvědčovala jeho obraně před útokem, rozbité brýle poškozeného (vypadnuté pravé skličko a uražená pravá stranice) nalezené na místě činu, které měl poškozený o pár minut dříve na sobě, skutečnost, že u poškozeného došlo k poruše vědomí a v neposlední řadě fakt, že ani ostatní útok nepředvídali. Jak potvrdil znalec psycholog, jednání obžalovaného J. mělo v tuto chvíli charakter prostého afektu s významným deliberujícím vlivem alkoholu. Oproti tomu další útok spočívající v dupání na hlavu poškozeného, který popsali s výjimkou obžalovaného J. všechny na místě přítomné osoby, jejichž dobrá viditelnost byla ověřena v rámci vyšetřovacího pokusu, a reálnost jejichž výpovědi byla ověřena v průběhu rekonstrukce a odpovídá závěrům znaleckého posudku z oboru soudního lékařství, byl reakcí na nastalou situaci. Obžalovaný nacházející se ve zkušební době podmíněného odsouzení si stejně jako ostatní na místě přítomné osoby zjevně uvědomoval důsledky možného trestního oznámení poškozeného. Dupání na hlavu poškozeného v situaci, kdy tento bez jakýchkoli mentálních či fyzických reakcí ležel na zemi, si lze vysvětlit jediným způsobem, který potvrdil svědek Ř. a J., a sice snahou zakrýt předchozí trestnou činnost, resp. zabránit poškozenému v oznámení trestného činu. Na obuvi obžalovaného J. byla prokázána lidská krev, z jejíhož stěru byla izolována DNA a stanoven DNA profil poškozeného. Obžalovaný Ř. a svědek Ř. jsou přáteli obžalovaného J. a ani u svědka J. nebyl zjištěn jakýkoli motiv odůvodňující nepravdivou výpověď v neprospěch obžalovaného J.. K výše uvedenému lze dodat, že celkově jednání obžalovaného ani dalších na místě přítomných osob nebylo vlivem alkoholu zcela promyšlené. Tomu nasvědčuje např. chaotické šacování poškozeného, při kterém v jeho kapse zůstal mobilní telefon či útek z benzínové stanice po neúspěšném pokusu obžalovaného Ř. platit kreditní kartou poškozeného a návrat obou obžalovaných na stejné místo o 15 minut později.

21. Prokázaný děj soud rozdělil na tři samostatné skutky, které dle jeho názoru lépe vystihují návaznost jednání, než jak to učinila obžaloba, která sice pod skutkem I obžaloby násilné jednání obžalovaného J. popisuje, ale tento popis se nijak neodráží v právní větě a použité právní kvalifikaci. Soud jednání obžalovaného J. posoudil jako tři oddělené skutkové děje naplňující znaky odlišných skutkových podstat a lišící se rovněž formou subjektivní stránky trestného činu, přičemž do druhého se zapojil rovněž obžalovaný Ř.. První skutek spočívající v útoku obžalovaného J. na poškozeného úderem pěstí do obličeje za přítomnosti minimálně obžalovaného Ř. a svědků Ř. a J. (a zřejmě také dalších dvou osob) na místě veřejnosti přístupném, v jehož důsledku poškozený ztratil vědomí a utrpěl ve výroku I. popsání zranění, jež by si vyžádala léčení v délce 2 až 3 týdnů, přičemž obžalovaný spáchal takový čin opětovně, soud kvalifikoval jako přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku a ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku. Subjektivní stránku obžalovaného je třeba v tomto případě hodnotit jako přímý úmysl podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Obžalovaný sám vypověděl, že na poškozeného zaútočil záměrně. Ačkoli uvádí, že důvodem bylo předchozí jednání poškozeného nasvědčující blížícímu se útoku, ostatní na místě přítomné osoby vypověděly, že poškozený byl po celou dobu nekonfliktní a ani závěry znaleckého posudku z oboru soudního lékařství nenasvědčují útoku či obraně ze strany poškozeného. Zároveň je třeba vzít v úvahu zjevnou disproporci v tělesných dispozicích obžalovaného a poškozeného, věkový rozdíl, jakož i osobnostní rysy obžalovaného a jeho trestní minulost.

22. Navazující společné jednání obžalovaných J. a Ř. spočívající v přisvojení si věci poškozeného, který se nacházel po předchozím útoku obžalovaného J. nadále v bezvědomí, v hodnotě převyšující částku 5 000 Kč, jež měl poškozený při sobě, a mezi nimiž se nacházely kreditní karty poškozeného, z nichž jednu se obžalovaný Ř. ve společnosti obžalovaného J. později pokusil použít k platbě, ačkoli obžalovaný J. byl pro zločin loupeže podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku a obžalovaný Ř. pro přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku v posledních třech letech odsouzen, soud kvalifikoval jako přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), d), odst. 2 tr. zákoníku v jednočinném souběhu s přečinem neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku. Také v tomto případě není pochyb, že obžalovaní se daného jednání dopustili v úmyslu přímém podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Sami se doznali k tomu, že využili situace, kdy poškozený bezvládně ležel na zemi, k jeho prošacování. Následně se zbavili cestovního dokladu a neupotřebitelných kreditních karet poškozeného a ponechali si kreditní kartu, kterou se o několik desítek minut později Ř. pokusil použít k platbě, hotovost, kterou druhého dne obžalovaný J. směnil na českou měnu a mobilní telefon, který se pokusil zpeněžit.
23. Třetí skutek spočívající v třikrát až čtyřikrát se opakujícím dupnutím obžalovaného J. na hlavu po předchozím útoku bezvládně ležícího poškozeného se slovy, že se chce ujistit či aby si to nepamatoval, v jehož důsledku obžalovaný utrpěl zranění, jehož smrtelné následky mohly být odvráceny pouze v případě poskytnutí včasné a specializované lékařské péče, přičemž obžalovaný z místa činu utekl a dále se o osud poškozeného nezajímal, soud kvalifikoval jako zločin vraždy podle § 140 odst. 1, 3 písm. j) tr. zákoníku. Soud je mimo jakoukoli rozumnou pochybnost přesvědčen, že obžalovaný věděl, že svým jednáním může způsobit smrt poškozeného, a pro případ, že jí způsobí, byl s tím srozuměn. Jednal proto minimálně v nepřímém úmyslu dle § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku. Úmyslu obžalovaného nasvědčuje mechanismus útoku spočívající v opakovaném dupání na hlavu v bezvědomí ležícího poškozeného s výraznou razancí, přičemž je všeobecně známým faktem, že hlava je velmi zranitelným místem, ve kterém je uložen životně důležitý orgán. Opět je třeba zdůraznit výraznou fyzickou i věkovou disproporci obžalovaného a poškozeného, jakož i komentář obžalovaného po útoku na poškozeného. Zároveň je třeba zaměřit se na chování obžalovaného po činu, který ač si musel být stejně jako ostatní vědom, jak závažné následky mohl svým jednáním vyvolat, z místa činu utekl, poškozeného uprostřed noci ponechal svému osudu, a namísto o jeho zdraví se zajímal především o to, jak získat co největší zisk z jemu odcizených věcí. V tomto směru je možné odkázat na komentář k § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku (zdroj ASPI), který vysvětluje, že „u nepřímého úmyslu jednání pachatele primárně nesměruje k způsobení (v tomto případě smrtelného) následku, takže ten není jeho cílem ani jeho nutným produktem a pachatel nechce přímo jej, protože svým jednáním sleduje jiný cíl, nicméně je srozuměn s tím, že s realizací tohoto cíle, může být spojeno způsobení takového následku, stejně jako s tím, že tento může skutečně nastat. Na srozumění v této formě lze usuzovat především z toho, že pachatel nepočítá s ničím konkrétním, co by mohlo zabránit takovému následku, který si představoval jako možný.“ Podle názoru soudu tento komentář dobře vystihuje situaci na místě činu. Z pohledu trestního práva není rozhodující, zda se obžalovaný chtěl „ujistit“, že si poškozený nebude nic pamatovat tím, že přímo zamýšlel ho usmrtit, nebo tím, že mu vážně ublíží, poškodí mozek apod. Obžalovaný věděl, že velkou silou několikrát dupl na hlavu bezmocného muže, že mu tím může způsobit i smrtelné zranění, přesto ho nechal bez pomoci na opuštěném místě, kde poškozený po několika hodinách zemřel.
24. **Obžalovaný J.** měl se svým chováním problémy již od dětství, byl potrestán pro přestupky proti majetku (13krát krádež) a přestupky spočívající ve znečištění veřejného prostranství a v neoprávněném přechovávání návykové látky v malém množství pro vlastní potřebu, již jako

mladistvý byl soudně trestán. Dle sdělení Městského úřadu Sokolov ze dne 17. 3. 2014 je k obžalovanému veden opatrovnický spis pro výchovné problémy, na které upozornila Základní škola Dukelských hrdinů v Karlových Varech, kterou navštěvoval. Obžalovaný byl hrubý a arogantní ke spolužákům i pedagogům a opakovaně poškozoval školní majetek. V roce 2012 jsou evidovány dva útoky na spolužáka. Rozsudkem Okresního soudu pro mládež v Sokolově ze dne 4. 6. 2014, sp. zn. 24 Tm 3/2014, s právní mocí dne 19. 7. 2014, byl obžalovaný uznán vinným proviněním ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku a proviněním výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku, jež spočívaly v napadení poškozeného J. B. dne 16. 12. 2013 ranami pěstí do obličeje před nejméně pěti dalšími osobami, čímž mu způsobil zranění spočívající ve zlomenině nosních kůstek. Za tato provinění bylo obžalovanému uloženo úhrnné trestní opatření odnětí svobody v trvání 5 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 12 měsíců za současného vyslovení dohledu. Ke dni 27. 7. 2016 se obžalovaný osvědčil. Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 28. 6. 2018, sp. zn. 58 T 52/2018, s právní mocí dne 27. 7. 2018, byl obžalovaný uznán vinným zločinem loupeže podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku, který ve stručnosti spočíval v napadení Štěpána K. a zmocnění se jeho bot a pokusu o zmocnění se jeho bundy, ke kterému došlo dne 6. 4. 2018. Za tento zločin byl obžalovanému uložena trest odnětí svobody v trvání 2 let, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 42 měsíců, a ochranné léčení protitoxikomaničké a protialkoholní ambulantní formou. Dle sdělení MUDr. Václava Feruse ze dne 19. 11. 2018 obžalovaný lékaře za účelem výkonu ochranného léčení nekontaktoval (nařízení výkonu ochranného léčení mu bylo doručeno fikcí dne 20. 10. 2018). Poslední zaměstnání obžalovaného eviduje ČSSZ k 31. 5. 2016. Dne 16. 7. 2018 byl obžalovaný sankčně vyřazen z evidence uchazečů o zaměstnání Úřadu práce ČR pro maření součinnosti.

25. Rovněž **obžalovaný Ř.** byl v minulosti několikrát soudně trestán a dopustil se několika evidovaných přestupků, a sice 14krát krádeže, 3krát neoprávněného přechovávání návykové látky v malém množství pro vlastní potřebu a jedenkrát kouření na místě, na němž je kouření zakázáno obecně závaznou vyhláškou obce. Trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 28. 6. 2018, sp. zn. 3 T 104/2018, který byl obžalovanému doručen dne 18. 1. 2019 a nabyt právní mocí dne 29. 1. 2019, byl obžalovaný uznán vinným přečinem krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, dílem ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, a byl mu uložena trest odnětí svobody v trvání 6 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 12 měsíců. Trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 4. 7. 2018, sp. zn. 3 T 108/2018, který byl obžalovanému doručen dne 12. 9. 2018 a nabyt právní mocí dne 21. 9. 2018, byl obžalovaný uznán vinným přečinem krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, a byl mu uložena trest odnětí svobody v trvání 3 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 15 měsíců. Trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 2. 11. 2018, sp. zn. 3 T 95/2018, který byl obžalovanému doručen dne 7. 2. 2019 a téhož dne nabyt právní mocí, byl obžalovaný uznán vinným přečinem krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, a byl mu uložena trest odnětí svobody ve výměře 1 roku, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 2 let. Trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 8. 2. 2019, sp. zn. 2 T 89/2018, který byl obžalovanému doručen dne 18. 2. 2019 a nabyt právní mocí dne 27. 2. 2019, byl obžalovaný uznán vinným přečinem krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, a byl mu za tento přečin krádeže a sbíhající se shodně kvalifikované přečiny, pro které byl odsouzen trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 28. 6. 2018, sp. zn. 3 T 104/2018, a trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 4. 7. 2018, sp. zn. 3 T 108/2018, uložena souhrnný trest odnětí svobody v trvání 1 roku, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 3 let. Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 3. 5. 2019, sp. zn. 41 T 23/2019, který nabyt právní mocí dnem vyhlášení, byl obžalovaný uznán

vinným přečinem krádeže podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku, a byl mu uložen trest obecně prospěšných prací ve výměře 200 hodin.

26. Jelikož soud odsuzoval obžalovaného J. za více trestných činů, ukládal dle § 43 odst. 1 tr. zákoníku **úhrnný trest** podle zákonné trestní sazby nejpřísněji trestného činu, pro který je obžalovaný stíhán, a sice zločinu vraždy podle § 140 odst. 1, 3 písm. j) tr. zákoníku, u něhož se trestní sazba pohybuje v rozmezí 15-20 let odnětí svobody. Soud u obžalovaného neshledal žádnou výraznou polehčující okolnost. Jeho doznání a spolupráce s orgány činnými v trestním řízení byly pouze částečné směřující k méně závažnému následku, který mohl obžalovaný s ohledem na souhrn shromážděných důkazů jen těžko zpochybnit. Jeho omluvný dopis, vyznívá spíše jako neoprávněná obhajoba jeho jednání než upřímná omluva. Oproti tomu je soud u obžalovaného nucen konstatovat přitěžující okolnost spočívající ve spáchání více trestných činů, jakož i v předchozím odsouzení pro násilnou trestnou činnost rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 6, přičemž obžalovaný se projednávaného činu dopustil ve zkušební době uvedeným rozsudkem uloženého trestu odnětí svobody, jehož výkon byl podmíněně odložen. Přesto soud uložil obžalovanému trest při samé spodní hranici zákonné trestní sazby. Lze očekávat, že v případě předchozího odsouzení dojde k přeměně trestu odnětí svobody na nepodmíněný, což soud považuje za adekvátní reakci na porušení podmínky vedení řádného života ve zkušební době podmíněného odsouzení a fakticky to znamená, že obžalovaný stráví ve vězení dobu o dva roky delší. Obžalovaný je relativně mladý člověk, který byl sice v minulosti soudně trestán, ale dosud ve výkonu trestu nebyl. Soud očekává, že tato výrazná životní zkušenost může jeho osobnost a další způsob života ovlivnit. Izolace obžalovaného od společnosti na dobu více než 15 let (fakticky však 17 let) není z pohledu soudu s ohledem na shora uvedené okolnosti namístě.
27. Také obžalovanému **Ř.** byl ukládán trest za více trestných činů a to souhrnný trest podle trestní sazby nejpřísněji trestného ze sbíhajících se trestných činů, čímž je přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), d), odst. 2 tr. zákoníku, u něhož se trestní sazba pohybuje v rozmezí 6 měsíců až tři léta. Soud musel ukládat souhrnný trest, neboť obžalovaný je trestán pro jednání, kterého se dopustil dříve než byl v jiné trestní věci vyhlášen odsuzující rozsudek, resp. doručen trestní příkaz. V tomto případě došlo k tomu, že proti obžalovanému bylo ve stejném období vedeno několik trestních řízení, dvě u OS Praha 5 a jedno u OS Praha 6. V těchto řízeních byly vydány trestní příkazy, kterými byl obžalovaný **Ř.** odsouzen pro trestnou činnost, které se dopustil před rozhodným datem 11.10.2018, ale které mu byly doručeny později. Při správném postupu měly soudy ověřit stav souběžného trestního stíhání a s vydáním trestního příkazu vyčkat až ten předchozí nabude právní moci a postupně ukládat souhrnné tresty. To se však v tomto případě nestalo a proto zdejšímu soudu nezbylo než tuto vadu zhojit a uložit obžalovanému **Ř.** souhrnný trest za všechny sbíhající se trestné činy, spáchané ve vícečinném souběhu. Při úvaze o trestu soud ve prospěch obžalovaného přičítal polehčující okolnost doznání k trestnému činu a spolupráce s orgány činnými v trestním řízení. Přitěžující okolností je naopak spáchání více trestných činů a skutečnost, že trestná činnost směřovala vůči osobě nacházející se v bezvědomí. Vyloučeno je dvojí přičítání okolnosti spočívající v dřívějším odsouzení pro tutéž trestnou činnost, které je coby kvalifikační znak zahrnuto již ve skutkové podstatě druhého odstavce trestného činu krádeže. Nelze ovšem přehlédnout trestnou činnost, která spáchání předmětného trestného činu předcházela. Ta souvisí se způsobem života, který si obžalovaný **Ř.** zvolil. Přes svůj věk, příznivý zdravotní stav i nízkou míru nezaměstnanosti nikde nepracoval a opakovaně se dopouštěl majetkové trestné činnosti. S ohledem na shora popsané okolnosti soud považoval za adekvátní uložení trestu odnětí svobody mírně převyšujícího polovinu zákonné trestní sazby, a sice trestu odnětí svobody ve výměře 18 měsíců, a to za současného zrušení výroků o trestech uložených obžalovanému trestními příkazy, jakož i všech dalších rozhodnutí na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto

zrušením, pozbyla podkladu. S ohledem na trestní minulost obžalovaného a neefektivitu dříve uložených alternativních trestů nepřipadá podmíněný odklad výkonu trestu v úvahu.

28. K trestnímu řízení se s **nárokem na náhradu škody** ve výši 6 593,30 Kč (vůči obžalovaným J.ovi Ř. a D.ovi J.ovi společně a nerozdílně) a **nemajetkové újmy** ve výši 500 000 Kč (vůči obžalovanému D.ovi J.ovi) připojil syn poškozeného B.H.. Sestra poškozeného A.G.G. se připojila s nárokem na náhradu nemajetkové újmy ve výši 800 000 Kč vůči obžalovanému D.ovi J.ovi. Sestra a syn poškozeného rodinné vazby doložili výpisem z norské evidence obyvatel. Syn poškozeného k nároku na náhradu nemajetkové újmy uvedl, že si začal blízký vztah k otci budovat až v době dospívání, neboť byl svěřen do péče matky a otec bydlel daleko. Snad, aby mu kompenzoval svou nepřítomnost, kupoval mu drahé dárky, např. knihy. V dospívání spolu začali trávit více času; často lezli po horách a jezdili na výlety. Postupem času měl syn pocit, že se poškozenému může svěřit s címkoli. Když odešel studovat na univerzitu do Koreje, komunikovali prostřednictvím e-mailu a při každé příležitosti, kdy byl syn v Norsku, se scházeli. Těšili se na dokončení studia a možnost častěji se vidat. Smrt otce syna velmi zasáhla. Výše požadované náhrady škody odpovídá hodnotě věcí, které obžalování poškozenému odcizili. Sestra poškozeného k nároku na náhradu nemajetkové újmy uvedla, že s bratrem měli velmi přátelský vztah. Prožili extrémně náročné letní měsíce roku 2018, kdy se společně starali o těžce nemocnou matku, která dne 4. 9. 2018 zemřela. Poškozený péči o ní věnoval veškerou dovolenou a díky němu mohla matka až do své smrti bydlet ve svém domě. Všechno utrpení a bezmoc sdíleli spolu. Dokonce se chystali společně postavit dům v zahradě své matky, jehož jednu část by obýval bratr a druhou sestra s manželem. Novou kapitolu života chtěli začít právě společným výletem do Prahy. Namísto toho poté, co pochovala matku, přišla naprosto zbytečně a tragicky o bratra. Dodnes má výčitky, zda nemohla jeho smrti zabránit. S celou situací se není schopna vyrovnat, trpí záchvaty pláče a obtížně funguje v běžném životě. Zdravotnická záchranná služba se připojila s nárokem na náhradu škody ve výši 10 000 Kč, která představuje vyfakturované náklady na výjezd posádky koronera na místo nálezu těla poškozeného.
29. Při posuzování nároku poškozených B.H. a A.G.G. na **náhradu nemajetkové újmy** soud vycházel z ustanovení § 2959 obč. zákoníku a související judikatury. Ustanovení § 2595 obč. zákoníku stanoví, že při usmrcení nebo zvláště závažném ublížení na zdraví odčiní škůdce duševní útrapy manželu, rodiči, dítěti nebo jiné osobě blízké peněžitou náhradou vyvažující plně jejich utrpení. Nelze-li výši náhrady takto určit, stanoví se podle zásad slušnosti. Z rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 19. 9. 2018, sp. zn. 25 Cdo 894/2018, vyplývá, že „*při určení výše náhrady za duševní útrapy spojené s usmrcením osoby blízké je třeba zohlednit okolnosti jak na straně pozůstalého, tak i na straně škůdce. Na straně pozůstalého je významná zejména intenzita jeho vztahu se zemřelým, věk zemřelého a pozůstalých, případná existenční závislost na zemřelém a případná jiná satisfakce (jako např. omluva, správní postih škůdce či jeho trestní odsouzení), která obvykle není sama o sobě dostačující, její poskytnutí však může mít vliv na snížení peněžitého zadostiučinění. Zohlednit lze rovněž, byl-li pozůstalý očitým svědkem škodní události, byl-li s jejími následky bezprostředně konfrontován či jakým způsobem se o nich dozvěděl. Kritéria odvozená od osoby škůdce jsou především jeho postoj ke škodní události, dopad události do jeho duševní sféry, forma a míra zavinění a v omezeném rozsahu i majetkové poměry škůdce, které jsou významné pouze z hlediska toho, aby výše náhrady pro něj nepředstavovala likvidační důsledek. Požadavek srovnání výše náhrad přiznaných v některých případech zásahů do práva na čest, důstojnost, popřípadě soukromí veřejně známých osob ze strany informačních médií a v případech jiných zásahů do osobnostních práv nelze mechanicky vykládat tak, že by náhrada za usmrcení osoby blízké měla být vždy vyšší než náhrada za zásah do jiných osobnostních práv. Za základní částku náhrady, modifikovatelnou s užitím zákonných a judikaturou dovozených hledisek, lze považovat v případě nejbližších osob (manžel, rodiče, děti) dvacetinásobek průměrné hrubé měsíční nominální mzdy na přepočtené počty zaměstnanců v národním hospodářství za rok předcházející smrti poškozeného.*“ Z rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 12. 4. 2016, sp. zn. 4 Tdo 1402/2015,

je zřejmé, že za nejsilnější citové vazby mezi rodinnými příslušníky lze obecně označit ty, které se tvoří v přímé příbuzenské linii. Tradičně nejužší spojení je charakteristické pro vztah mezi rodičem a dítětem, manželi, eventuálně též sourozenci. Průměrná hrubá měsíční nominální mzda přepočtená počty zaměstnanců v národním hospodářství za rok předcházející smrti poškozeného na území České republiky činila dle dat Českého statistického úřadu 29 504 Kč. Její dvacetinásobek dosahuje výše 590 080 Kč, což je v daném případě základní částka náhrady nemajetkové újmy v případě nejbližších osob.

30. V případě syna i sestry usmrceného poškozeného je třeba přihlídnout k tomu, za jakých okolností byl jejich blízký rodinný příslušník o život připraven (zcela bezdůvodný útok následovaný krádeží věcí bezvládně ležícího poškozeného, jejichž odhalení mělo být zamezeno devastujícím dupáním na hlavu poškozeného). Z hlediska osoby obžalovaného je třeba přihlídnout k tomu, že se nejednalo o jeho první útok obdobného typu. Ve vztahu k základní částce náhrady nemajetkové újmy je třeba zohlednit rovněž skutečnost, že poškození jsou norskými státními příslušníky, žijícími v odlišném mzdovém a cenovém prostředí. Co se týče modifikačních faktorů, v případě syna usmrceného soud přihlédl k tomu, že jeho vztah s otcem se začal intenzivně rozvíjet teprve v období dospívání, ačkoli také dříve byli v určitém kontaktu. Silné pouto, které syn popsal jako možnost s čímkoli se otci svěřit, vzniklo teprve v řádu předcházejících jednotek let. Potenciál dalšího rozvoje jejich osobních vazeb lze spatřovat ve věku usmrceného a v blížícím se návratu jeho syna ze studií v Koreji. S ohledem na výše uvedené soud považoval za důvodné přiznání nemajetkové újmy v požadové výši 500 000 Kč. Ve vztahu k sestrě usmrceného se jednalo o dlouhodobé citové vazby, jež jsou zřejmé z jejich společného trávení dovolené, péče o umírající matku a plánů na vybudování společně obývaného domu. Setra poškozeného, která se v době předcházející útoku nacházela společně s poškozeným na území České republiky, dodnes čelí výčitkám, zda nemohla tragické události zabránit, a musí tak být zohledněn dopad okolností trestného činu do její duševní sféry. Z tohoto pohledu soud považuje sestrou poškozeného uplatněnou částku náhrady nemajetkové újmy ve výši 800 000 Kč za adekvátní.
31. Co se týče uplatněných nároků na **náhradu škody**, v případě syna usmrceného je výše škody součástí popisu skutku uvedeného ve výroku rozsudku a odpovídá součtu hodnoty odcizeného mobilního telefonu a finanční hotovosti. Soud však povinnost k její náhradě uložil pouze obžalovanému J.ovi, neboť přihlédl k tomu, že z odcizených věcí neměl obžalovaný Ř. sám žádný finanční prospěch. Obžalovaný Ř. sice společně s obžalovaným J.em poškozeného prohledal a odcizil mu mobilní telefon. Ten však odevzdal obžalovanému J.ovi. Obžalovaný J. poškozenému sebral peněženku s finanční hotovostí a platebními kartami. Finanční hotovost si ponechal a karty předal obžalovanému Ř. s tím, ať je vyhodí. Ten si však jednu z nich ponechal a pokusil se s ní zaplatit zboží u benzinové pumpy. Jeho pokus se však nezdařil. Fakticky tak z trestné činnosti těžil pouze obžalovaný J. a proto také pouze jemu mu byla uložena povinnost uhradit majetkovou škodu, kterou svým jednáním způsobil. Byl to také pouze on, kdo zapříčinil výjezd záchranné služby, která se připojila k trestnímu řízení. V případě poškozené Zdravotnické záchranné služby hl. města Prahy uplatněná částka představuje prokazatelně vynaložené náklady na výjezd posádky koronera na místo nálezu těla poškozeného.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 /osmi/ dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze, prostřednictvím soudu zdejšího. Odvolání mohou podat státní zástupce pro nesprávnost jakéhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený pro nesprávnost výroku o náhradě škody, a to též proto, že příslušný výrok učiněn

nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí.

Odvolání musí být v dané lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce musí uvést, zda odvolání podává, byť i zčásti, ve prospěch či v neprospěch obžalovaného.

Odvolání má odkladný účinek. Práva odvolání se nemůže úspěšně domáhat ten, kdo se jej již jednou výslovně vzdal.

Praha dne 16. července 2019

JUDr. Zuzana Zápalková v.r.
předseda senátu